

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 25. 4. 2023

Čj. ČTÚ-3 813/2023-603

Na základě rozkladu, který podala dne 12. 12. 2022 obchodní společnost **Vodafone Czech Republic a.s.**, IČO 257 88 001, se sídlem náměstí Junkových 2808/2, Stodůlky, 155 00 Praha 5, právně zastoupená Mgr. Jiřím Bajerem, advokátem, IČO 688 27 555, se sídlem U Roháčových kasáren 1555/10, Vršovice, 100 00 Praha 10, podle ust. § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severomoravskou oblast, ze dne 23. 11. 2022, čj. ČTÚ-28 878/2022-638/VI. vyř. - ŽÍT, vydanému v řízení o námitce proti vyřízení reklamace na vyúčtování ceny č. 839854548 za veřejně dostupnou službu elektronických komunikací za zúčtovací období od 16. 4. 2022 do 15. 5. 2022, podané

[REDAKCE], proti obchodní společnosti Vodafone Czech Republic a.s., vydávám podle ust. § 123 odst. 1 a podle ust. § 129 odst. 1 a 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o elektronických komunikacích**“ či „**ZEK**“), a podle ust. § 141 odst. 11 správního řádu, po projednání v rozkladové komisi ustavené podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

- I. Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad zamítá a napadené rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severomoravskou oblast, ze dne 23. 11. 2022, čj. ČTÚ-28 878/2022-638/VI. vyř. - ŽÍT, se potvrzuje.
- II. Žádnému z účastníků řízení se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o rozkladu.

Odůvodnění:

Český telekomunikační úřad (dále též jen „**ČTÚ**“ či „**Úřad**“), odbor pro severomoravskou oblast (dále též jen souhrnně „**správní orgán I. stupně**“ či „**prvostupňový orgán**“) vydal dne 23. 11. 2022 rozhodnutí čj. ČTÚ-28 878/2022-638/VI. vyř. - ŽÍT (dále též jen „**napadené rozhodnutí**“ či „**rozhodnutí**“), kterým

- ve výroku I. vyhověl námitce proti vyřízení reklamace na vyúčtování ceny č. 839854548 za veřejně dostupnou službu elektronických komunikací za účtovací období od 16. 4. 2022 do 15. 5. 2022, v řízení, jehož účastníky jsou [REDAKCE] (dále jen „**navrhovatel**“) a obchodní společnost Vodafone Czech Republic a.s., IČO 257 88 001, se sídlem náměstí Junkových 2808/2, Stodůlky, 155 00 Praha 5, právně zastoupen: Mgr. Jiří Bajer, advokát, IČO 688 27 555, se sídlem U Roháčových kasáren 1555/10, Vršovice, 100 00 Praha 10 (dále jen „**odpůrce**“), jako poskytovatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací, podané podle § 129 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích.

Vyúčtování ceny č. 839854548 za účtovací období od 16. 4. 2022 do 15. 5. 2022 snížil na částku ve výši 11 008 Kč, tj. o částku ve výši 46 003 Kč naúčtovanou za *Doúčtování slevy (rozdílu standardní a zvýhodněné ceny zařízení) pro nedodržení smluvních podmínek.*

- Výrokem II. rozhodnutí pak správní orgán I. stupně uložil odpůrci, aby navrhovatel uhradil na náhradě nákladů řízení částku 170 Kč.

V odůvodnění k výroku I. rozhodnutí prvostupňový orgán v první řadě konstatoval zjištěný skutkový stav. Reklamace vyúčtování ceny č. 839854548 za účtovací období od 16. 4. 2022 do 15. 5. 2022 (dále též jen „**Vyúčtování**“) byla navrhovatelem uplatněna dne 30. 5. 2022 a odpůrcem vyřízena dne 8. 6. 2022. Správní řízení o námitce proti vyřízení reklamace bylo zahájeno dne 17. 6. 2022, tedy v zákonem stanovené lhůtě 1 měsíce. Navrhovatel na základě nepísemných smluv využíval u odpůrce služby elektronických komunikací u telefonních čísel [REDAKCE] a [REDAKCE]. Dále uzavřel navrhovatel s odpůrcem smlouvu o poskytování zvýhodněných podmínek, přičemž poslední dodatek ze dne 13. 8. 2019 nahradil dřívější ustanovení smlouvy (dále také jako „**Smlouva**“). V rámci této Smlouvy se navrhovatel zavázal k odběru služeb v minimální měsíční částce ve výši 2 600 Kč (bod 2.2). Recipročně byla navrhovateli poskytnuta sleva na mobilní telefony ve výši 55 204 Kč včetně DPH. Smlouva byla uzavřena na dobu určitou do 18. 10. 2022 (bod 3.1). Sleva byla podmíněna ve smyslu bodu 3.5 Smlouvy odebíráním služeb v uvedené minimální měsíční částce po celou dobu trvání smlouvy, na kterou byla uzavřena. Smlouva byla ukončena na základě výpovědi podané navrhovatelem ke dni 29. 4. 2022. Odpůrce z důvodu předčasného ukončení Smlouvy (nedodržení doby trvání) naúčtoval navrhovateli celou poskytnutou slevu, tj. 55 204 Kč, přičemž předmětem sporu je, zda byla tato částka odpůrcem naúčtována oprávněně či nikoliv.

Po posouzení věci dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že námitka proti vyřízení reklamace je důvodná. Z materiálního hlediska je *poskytnutí slevy z ceny zařízení* pod

podmínkou setrvání ve smluvním vztahu po určitou dobu a *uhrazení části ceny za navrhovatele* pod stejnou podmínkou (v případě předčasného ukončení smluvního vztahu by byl odpůrce oprávněn část této *dotace* požadovat zpět) totéž. Proto se na věc vztahuje § 63b odst. 7 a 8 zákona o elektronických komunikacích a je proto dána příslušnost ČTÚ k řešení sporu. Odpůrce je oprávněn účtovat navrhovateli položku *Doúčtování slevy (rozdílu standardní a zvýhodněné ceny zařízení) pro nedodržení smluvních podmínek* s ohledem na limitaci zakotvenou v § 63b odst. 7 ZEK ve výši pouze 9 201 Kč, jako poměrnou část hodnoty zařízení ve smyslu § 63b odst. 7 ZEK. Tato částka je přitom nižší než část ceny za služby, kterou zbývá uhradit do zániku závazku ze smlouvy.

O nákladech řízení rozhodl správní orgán I. stupně s odkazem na ust. § 141 odst. 11 správního řádu, kdy zohlednil plný procesní úspěch navrhovatele, kterému proti odpůrci přiznal náhradu nákladů ve výši 100 Kč za uhrazený správní poplatek a 70 Kč za doporučenou poštovní zásilku, v níž zaslal námitku proti vyřízení reklamace.

Proti rozhodnutí podal odpůrce dne 12. 12. 2022 blanketní rozklad, který doplnil (odůvodnil) podáním ze dne 6. 1. 2023. Odpůrce v rozkladu v první řadě namítl, že rozhodnutí je nicotné, neboť ČTÚ není příslušný o věci rozhodovat, když sporná položka není cenou za služby elektronických komunikací, nýbrž cenou za zařízení. Dle odpůrce nárok nemá původ v poskytování služeb elektronických komunikací, k čemuž odkázal na judikaturu Zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále též jen „**Zvláštní senát**“), např. usnesení ze dne 20. 3. 2012, čj. Konf. 99/2011-12 a usnesení ze dne 20. 10. 2015, čj. Konf. 18/2015-11. Na výše uvedené rozhodovací praxi nemohla dle přesvědčení odpůrce nic změnit ani transpozice Evropského kodexu pro elektronické komunikace, tj. *Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace* (dále jen „**Kodex**“), když ani v zákoně o elektronických komunikacích nedošlo k žádné změně výše uvedených východisek. Odpůrce odkázal na argumentaci ve svých předchozích vyjádřeních. Trvá na tom, že ustanovení § 63b odst. 7 ZEK se na věc nevztahuje. Navrhovatel jako vlastník předmětných mobilních telefonů se ve smyslu § 63b odst. 7 ZEK nemohl (a nemůže) rozhodovat, zda si předmětné mobilní telefony v souvislosti s ukončením smlouvy o poskytování služeb ponechá. Odpůrce neměl (a nemá) žádnou zákonnou ani smluvní povinnost předmětné mobilní telefony od odpůrce převzít zpět. Navrhovatelem zakoupené mobilní telefony nebyly ve smyslu § 63b odst. 7 ZEK předmětem koupě v okamžiku uzavření smlouvy o poskytování služeb k telefonním číslům navrhovatele, navrhovatel je zakoupil až následně po uzavření Smlouvy. Prvostupňový orgán se nevypořádal se všemi námitkami odpůrce, což způsobilo nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Navrhovatel se k rozkladu odpůrce vyjádřil podáním došlým dne 20. 1. 2023. Uvedl, že rozklad neobsahuje žádnou novou argumentaci a že trvá na potvrzení napadeného rozhodnutí.

***

Správní orgán I. stupně neshledal důvod pro postup dle § 87 správního řádu (tedy pro tzv. autoremeduru) a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil správní spis spolu se svým stanoviskem předsedovi Rady ČTÚ jakožto správnímu orgánu II. stupně příslušnému k rozhodnutí o rozkladu.

Podle § 123 odst. 1 ZEK *o rozkladu nebo odvolání proti rozhodnutí Úřadu (tj. správního orgánu I. stupně), které v prvním stupni nevydal předseda Rady, rozhoduje předseda Rady (dále jen „**správní orgán II. stupně**“).*

Dle ust. § 152 odst. 5 správního řádu *nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.*

V důsledku podaného rozkladu bylo ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, posouzeno z hlediska souladu s právními předpisy, a dále v souladu s § 141 odst. 9 správního řádu správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

***

Z předloženého spisového materiálu jsou (již krom výše uvedeného) zjišťovány zejména následující skutečnosti.

Dne 17. 6. 2022 podal navrhovatel k Úřadu návrh na zahájení správního řízení o námitce proti vyřízení reklamace na Vyúčtování (dále též jen „**návrh**“ či „**námítka**“) a současně požádal o odklad platby ve smyslu § 129 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích. Vyjádřil nesouhlas s naučtovanou položkou *Doúčtování slevy (rozdílu standardní a zvýhodněné ceny zařízení) pro nedodržení smluvních podmínek* ve výši 55 204 Kč ve Vyúčtování. Sleva měla být s ohledem na novelu zákona o elektronických komunikacích dle názoru navrhovatele doúčtována jen poměrnou částí, tj. byla-li smlouva ukončena 6 měsíců před koncem sjednané doby trvání smlouvy (3 roky), mělo doúčtování slevy představovat částku ve výši 9 201 Kč, tj. 55 204 Kč / 36 x 6. Proto se navrhovatel domáhá proti odpůrci snížení Vyúčtování (znějícího na celkovou částku ve výši 57 011 Kč) na částku 11 008 Kč, tj. o 46 003 Kč. Reklamací na Vyúčtování u odpůrce uplatnil dne 24. 5. 2022. Žádost o odklad splnění povinnosti (tj. odklad platby) zdůvodnil tím, že Vyúčtování překračuje desetinásobek běžných měsíčních plateb a je výrazným zásahem do hospodaření navrhovatele. Návrh doložil odpovědí Úřadu na podání ze dne 4. 4. 2022, čj.

ČTÚ-11 360/2022-638/III. vyř. - Kol, Vyúčtováním, reklamací uplatněnou dne 24. 5. 2022, potvrzením přijetí reklamace ze dne 1. 6. 2022 a vyřízením reklamace odpůrcem ze dne 8. 6. 2022. Dále doložil Přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2021.

Z doložených příloh zejména vyplývá, že navrhovatel dne 24. 5. 2022 uplatnil u odpůrce reklamaci na Vyúčtování, a to z totožných důvodů, které uvedl v návrhu. Odpůrce reklamaci vyřídil odpovědí ze dne 8. 6. 2022, č. 1-281822157116, v níž navrhovatele informoval, že reklamaci nevyhověl. K důvodům nevyhovění odkázal na svá předchozí vyjádření ze dne 26. 4. 2022 a ze dne 3. 5. 2022 vztahující se k ukončení Rámcové smlouvy č. 1-1817581059_1 (Smlouvy) na základě výpovědi navrhovatele ze dne 8. 4. 2022. Odpůrce, jak uvedl, je oprávněn po navrhovateli požadovat vrácení slev čerpaných na koupi zboží dle Smlouvy v plné výši 55 204 Kč. Doučtování ceny zakoupeného zboží odpůrce provádí v souladu s platnými právní předpisy, tedy v souladu se zákonem o elektronických komunikacích ve znění novely účinné od 1. 1. 2022. Navrhovateli nebylo poskytnuto dotované zařízení, nýbrž, jak dále odpůrce sdělil, je od něj požadováno vrácení slev na nákup zboží, které odpůrce navrhovateli poskytl hned v úvodu smlouvy. Jelikož navrhovatel nedodržel závazek k čerpání služeb v minimálním rozsahu po předem dohodnutou dobu, nesplnil podmínku pro získání slevy. V souladu s Rámcovou smlouvou (Smlouvou) je odpůrce dle svého stanoviska oprávněn požadovat vrácení všech slev, které navrhovatel během trvání dané smlouvy čerpal.

Přípisem ze dne 30. 6. 2022 správní orgán I. stupně vyrozuměl účastníky řízení o zahájení správního řízení dnem doručení návrhu (17. 6. 2022).

Téhož dne vydal prvostupňový orgán usnesení čj. ČTÚ-28 878/2022-638/III. vyř. – ŽÍT, kterým v souladu s ust. § 129 odst. 3 ZEK vyhověl žádosti navrhovatele o přiznání odkladného účinku námítky proti vyřízení reklamace na placení namítaných cen a platbu za zúčtovací období od 16. 4. 2022 do 15. 5. 2022 dle Vyúčtování odložil do nabytí právní moci rozhodnutí o námítce. Usnesení odůvodnil tím, že sporná částka ve výši 46 003 Kč je poměrně vysoká ve srovnání s příjmem navrhovatele ze samostatné činnosti a může mít zásadní dopad na navrhovatelovu podnikatelskou činnost.

Odpůrce se k věci vyjádřil podáním ze dne 18. 7. 2022. V první řadě odkázal na dřívější stanovisko ze dne 24. 3. 2022, poskytnuté v souvislosti s řešením stížnosti navrhovatele vyřizované Úřadem pod čj. ČTÚ-11 360/2022-638 (tj. před zahájením řízení o námítce), dále jen „**stanovisko ke stížnosti**“, a navrhl toto připojit ke správnímu spisu (což následně správní orgán I. stupně učinil). Ve stanovisku ke stížnosti odpůrce zejména uvedl, že zákazník (zde navrhovatel) uzavřel s obchodní společností Vodafone Czech Republic a.s. (zde odpůrcem) smlouvu o poskytování zvýhodněných podmínek č. 1-1817581059_1 ve znění (úplném) dodatku č. 1-162073035005_0 ze dne 13. 8. 2019 (v předchozím textu shora také jako „**Rámcová smlouva**“, resp. „*Smlouva*“), se sjednanou dobou trvání Smlouvy do

18. 10. 2022 dle bodu 3.1. Na základě Smlouvy byla zákazníkovi (navrhovateli) poskytnuta mimo jiné podmíněná sleva na kupní cenu mobilních telefonů ve výši 55 204 Kč vč. DPH, kterou navrhovatel využil. Navrhovatel si od odpůrce zakoupil mobilní telefony, jak vyplývá ze str. 2/3 Rozpisu zboží a služeb, který je přílohou Smlouvy, a dále pak daňových dokladů č. 116111006 ze dne 22. 8. 2019, č. 116111323 ze dne 22. 8. 2019 a č. 116128011 ze dne 27. 8. 2019. Dne 4. 2. 2022 doručil navrhovatel odpůrci v online komunikaci č. 1105988 dokument s názvem vyčíslení pokuty a výpověď smlouvy datovaný dne 4. 2. 2022. Odpůrce následně zaslal navrhovateli e-mail, v němž potvrdil ukončení Smlouvy ke dni 17. 3. 2022 včetně jejích výhod, a sdělil navrhovateli, že podle ustanovení Smlouvy a Obchodních podmínek mu za předčasné ukončení závazku ze strany navrhovatele účtuje poplatek ve výši 0 Kč odpovídající součtu všech minimálních měsíčních plnění zbývajících k úhradě do sjednané doby trvání Smlouvy. Současně je odpůrce oprávněn po navrhovateli požadovat vrácení slev čerpaných na koupi zboží dle Smlouvy v plné výši 55 204 Kč vč. DPH, kdy tento poplatek přičte do Vyúčtování. Dále odpůrce ve stanovisku ke stížnosti uvedl, že výpověď Smlouvy před uplynutím sjednané doby trvání Smlouvy zákazník nesplnil podmínku, na základě které zákazník slevu na kupní cenu mobilních telefonů čerpal, a odpůrce tak navrhovatele upozornil na skutečnost, že po něm bude požadovat předmětnou slevu vrátit. Následně dne 1. 3. 2022 vzal navrhovatel výpověď Smlouvy zpět.

Stanovisko ke stížnosti pak odpůrce vyjádřením ze dne 18. 7. 2022 dále obsahově doplnil. Uvedl, že na základě Smlouvy nebyly navrhovateli poskytovány služby elektronických komunikací - tyto služby byly navrhovateli poskytovány na základě nepísemných smluv o poskytování služeb elektronických komunikací uzavřených ke každému telefonnímu číslu zvlášť, a to ještě před uzavřením Smlouvy. K tomu odkázal na bod 1.2 Smlouvy a skutečnost, že posuzovaná Smlouva (jako v tomto vyjádření zavedená zkratka) je de facto dodatkem. (Druhou) výpovědí ze dne 8. 4. 2022 navrhovatel před uplynutím sjednané doby trvání Smlouvy vypověděl a dne 29. 4. 2022 přenesl telefonní čísla do té doby podřazená pod Smlouvu do sítě jiného mobilního operátora, čímž byla Smlouva, stejně tak jako jednotlivé smlouvy o poskytování služeb, z důvodů na straně navrhovatele ukončena. Na základě Smlouvy byla zákazníkovi poskytnuta mj. podmíněná sleva na kupní cenu mobilních telefonů ve výši 55 204 Kč, kterou zákazník zcela vyčerpal. Sleva byla specifikována ve Smlouvě na str. 2/3 Rozpisu zboží a služeb, který je přílohou Smlouvy, nicméně bylo na zákazníkovi kdy, v jaké výši a na jaký typ zařízení v budoucnu slevu vyčerpá, resp. zda ji vůbec vyčerpá.

Sleva byla navrhovateli poskytnuta v uvedené částce, což je zřejmé z daňových dokladů: a) č. 116111006 ze dne 22. 8. 2019 na mobilní telefon Apple iPhone XS 256GB Space Grey se slevou ve výši 28 492,56 Kč bez DPH, tj. 34 476 Kč s DPH, b) č. 116111323 ze dne 22. 8. 2019 na 2 x mobilní telefon Samsung Galaxy A50 Blue se slevou ve výši 2 x 7

418,18 Kč bez DPH, tj. 2 x 8 976 Kč s DPH a c) č. 116128011 ze dne 27. 8. 2019 na mobilní telefon CAT B35 Black se slevou ve výši 2 294,21 Kč, tj. 2 776 Kč s DPH.

Odpůrce má za to, že naúčtování částky 55 204 Kč navrhovateli odpůrcem v položce „*Doúčtování slevy (rozdílu standardní a zvýhodněné ceny zařízení) pro nedodržení smluvních podmínek*“ ve Vyúčtování je důvodné a není v rozporu s platnými právními předpisy. Řešená věc nespadá pod ust. § 63b odst. 7 zákona o elektronických komunikacích, ve spojení s Kodexem, zejména jeho čl. 105 odst. 6. Sporná naúčtovaná položka není cenou za služby elektronických komunikací podle ust. § 64 zákona o elektronických komunikacích (když předmětná položka neodpovídá definici služeb elektronických komunikací podle zákona o elektronických komunikacích), ale je naopak cenou za zařízení, resp. za zákazníkovi prodané mobilní telefony (zboží). O položkách týkajících se zboží ČTÚ nerozhoduje, dle své ustálené rozhodovací praxe dovozuje k takovému rozhodování příslušnost obecných soudů. Pro případ, že by ČTÚ nepřistoupil k odložení věci pro nepřislušnost, odpůrce s odkazem na znění § 63b odst. 7 ZEK dále upozornil, že dotovaná koncová zařízení zákazníkům neposkytuje a neposkytl je tedy ani navrhovateli. Jako prodávající prodal navrhovateli mobilní telefony na základě nepísemných kupních smluv ve dnech 22. 8. 2019 a 27. 8. 2019, ke dni prodeje se navrhovatel stal výhradním vlastníkem předmětných mobilních telefonů. Navrhovateli byla poskytnuta na zařízení sleva s podmínkou, že pokud navrhovatel nedodrží sjednanou dobu trvání Smlouvy, bude navrhovateli takto poskytnutá sleva odpůrcem doúčtována, přičemž tato je standardním smluvním ujednáním v souladu s ust. § 548 odst. 1 a odst. 2 věta druhá občanského zákoníku. Vzhledem k tomu, že navrhovatel předčasně ukončil Smlouvu, došlo ke splnění rozvazujících podmínek, na základě které byla navrhovateli poskytnuta sleva na zařízení, a odpůrci tak vzniklo právo podmíněně poskytnutou slevu doúčtovat. Poskytnutí slevy je dle odpůrce nutno odlišovat od poskytnutí dotace - v případě poskytnutí dotace na koncové zařízení by totiž odpůrce část kupní ceny koncového zařízení za navrhovatele uhradil. Tak tomu však v řešené věci nebylo a není. Slevu mohl navrhovatel použít na jakékoliv zařízení z nabídky odpůrce (tedy nejen na koncové zařízení). Předmětná zařízení ve smyslu příslušných zákonných ustanovení nespĺňují ani podmínku, že se navrhovatel může rozhodnout, zda si je v souvislosti s ukončením smlouvy o poskytování služeb ponechá, nebo nikoliv. Navrhovatel si je musí ponechat, když jsou jeho vlastnictvím, a nemůže se tak rozhodnout, zda je odpůrci vrátí nebo nikoliv. Předmětná zařízení navíc nebyla předmětem koupě v okamžiku uzavření smlouvy o poskytování služeb k tel. číslům navrhovatele.

Odpůrce své vyjádření ze dne 18. 7. 2022 doložil ukončením smlouvy se závazkem/Výpověď smlouvy, Reklamačním formulářem (podání reklamace doručené dne 30. 5. 2022), Vyřízením reklamace, Dodejkou, Vyúčtováním, Plnou mocí, daňovými doklady, Dodatkem č. 1-57288505452_0 ke Smlouvě č.: 1-1817581059_1 (Smlouvou) a Kopíí obrazovky přehledu aktivací k tel. číslům navrhovatele z interního systému odpůrce.

Přípisem správního orgánu I. stupně byli účastníci řízení vyrozuměni o tom, že byly shromážděny podklady pro vydání rozhodnutí, s nimiž mají možnost seznámit se a vyjádřit se k nim.

Této možnosti ani jeden z účastníků nevyužil.

Následně již správní orgán I. stupně ve věci vydal dne 23. 11. 2022 rozhodnutí, jímž návrhu vyhověl. K výrokové části i odůvodnění prvostupňového rozhodnutí viz již shora uvedené. Rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 28. 11. 2022, odpůrci bylo doručeno dne 25. 11. 2022. Rozklad odpůrce podaný dne 12. 12. 2022 byl uplatněn včas.

***

Právní úprava relevantní pro posouzení věci:

Podle § 64 odst. 1 ZEK *účastník, který je koncovým uživatelem, popřípadě uživatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací, je povinen uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby.*

Podle § 64 odst. 7 ZEK *účastník, který je koncovým uživatelem, popřípadě uživatel má právo uplatnit reklamaci na vyúčtování ceny nebo na poskytovanou veřejně dostupnou službu elektronických komunikací.*

Podle § 64 odst. 8 ZEK *reklamaci na vyúčtování ceny je účastník, který je koncovým uživatelem, popřípadě uživatel oprávněn uplatnit bez zbytečného odkladu, nejpozději do 2 měsíců ode dne dodání vyúčtování ceny za poskytnutou službu, jinak právo zanikne. (...)*

Podle § 64 odst. 10 ZEK *podnikatel poskytující službu přístupu k internetu nebo interpersonální komunikační službu založenou na číslech, je povinen vyřídit reklamaci na vyúčtování ceny nebo na poskytování služby bez zbytečného odkladu, nejpozději do 1 měsíce ode dne doručení reklamace. (...). Doručení vyřízení reklamace musí být provedeno prokazatelným způsobem.*

Podle § 129 odst. 3 ZEK *nevyhoví-li podnikatel poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací reklamaci podané podle § 64 odst. 7 až 9, je účastník, popřípadě uživatel oprávněn podat u Úřadu návrh na zahájení řízení o námitce proti vyřízení reklamace bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 1 měsíce ode dne doručení vyřízení reklamace nebo marného uplynutí lhůty pro její vyřízení (§ 64 odst. 10), jinak právo uplatnit námitku zanikne. Podáním námítky není dotčena povinnost podle § 64 odst. 1, Úřad je však v odůvodněných případech oprávněn na žádost účastníka, popřípadě uživatele rozhodnout, že podáním námítky se splnění povinnosti podle § 64 odst. 1 odkládá až do nabytí právní moci rozhodnutí o námitce. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.*

Dne 1. 1. 2022 nabyla účinnosti novela zákona o elektronických komunikacích (zákon č. 374/2021 Sb.), jež do české právní úpravy transponovala Kodex.

Délka trvání smluv a jejich ukončování je Kodexem pojednána v jeho Článku 105. Dle odst. 1. Článku 105 členské státy zajistí, **aby podmínky a postupy ukončování smluv neodrazovaly od změny poskytovatele služeb a aby smlouvy uzavírané mezi spotřebiteli a poskytovateli veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, jiných než interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech a přenosových služeb používaných pro poskytování služeb komunikace mezi stroji, nestanovily smluvní období přesahující 24 měsíců. Členské státy mohou přijmout nebo ponechat v platnosti ustanovení, která nařizují kratší maximální délku trvání smluvních závazků.**

Dle odst. 6. Článku 105 Kodexu v případě, kdy má v souladu s touto směrnicí, jinými ustanoveními práva Unie či vnitrostátního práva koncový uživatel právo ukončit smlouvu o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, jiných než interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech, před koncem dohodnutého smluvního období, **neukládá se koncovému uživateli žádná náhrada, kromě náhrady za dotované koncové zařízení, které si ponechá. Pokud se koncový uživatel rozhodne ponechat si koncové zařízení, které bylo součástí smlouvy v okamžiku jejího uzavření, výše jakékoli náhrady nesmí překročit poměrnou část hodnoty tohoto zařízení dohodnutou v okamžiku uzavření smlouvy nebo částí poplatků za služby, kterou zbývá uhradit do ukončení smlouvy, podle toho, která z těchto dvou částek je nižší. Členské státy mohou předepsat jiné metody výpočtu výše odškodnění, pokud podle těchto metod výše odškodnění nepřesáhne odškodnění vypočtené v souladu s druhým pododstavcem. Poskytovatel v okamžiku, který stanoví členské státy, nejpozději však po vyplacení odškodnění bezplatně odstraní jakoukoli podmínku omezující využívání koncového zařízení v jiných sítích.**

Dle odst. 1. Článku 107 Kodexu jestliže **balíček služeb nebo balíček služeb a koncového zařízení nabízený spotřebiteli** obsahuje alespoň službu přístupu k internetu nebo veřejně dostupnou interpersonální komunikační službu založenou na číslech, použijí se čl. 102 odst. 3, čl. 103 odst. 1, **článek 105** a čl. 106 odst. 1 na všechny složky balíčku, a to s nezbytnými úpravami i na ty složky, na které by se uvedená ustanovení jinak nevztahovala.

Dle § 63b odst. 8 ZEK **v případě zániku závazku ze smlouvy výpovědí, nebo dohodou smluvních stran před uplynutím doby trvání, na kterou je smlouva uzavřena, z jiných důvodů než podle odstavce 7, smí být v případě smlouvy uzavřené se spotřebitelem nebo koncovým uživatelem, který je podnikající fyzickou osobou, úhrada požadována pouze, pokud smlouva skončí do 3 měsíců ode dne jejího uzavření, a nesmí být v případě smlouvy uzavřené se spotřebitelem nebo podnikající fyzickou osobou, vyšší než jedna dvacatina součtu měsíčních paušálů zbývajících do**

konce sjednané doby trvání smlouvy nebo jedna dvacatina součtu minimálních sjednaných měsíčních plnění zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy, přičemž výše úhrady se počítá z částky placené v průběhu trvání smlouvy, a pokud je poskytována sleva oproti ceníkové ceně, nelze určit výši úhrady z ceníkové ceny. V případě dotovaného koncového zařízení se postupuje podle odstavce 7.

Podle § 63b odst. 7 ZEK v případě, kdy má podle odstavce 3¹, 5² nebo 6³ anebo podle § 63c odst. 2⁴ účastník právo vypovědět závazek ze smlouvy o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací, jiné než interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech, před koncem původně sjednaného období, neukládá se mu žádná úhrada, kromě úhrady za dotované koncové zařízení, pokud si ho ponechá. V takovém případě výše úhrady nesmí překročit poměrnou část hodnoty tohoto zařízení dohodnutou v okamžiku uzavření smlouvy, nebo části ceny za služby, kterou zbývá uhradit do zániku závazku ze smlouvy, podle toho, která z těchto 2 částek je nižší. Bylo-li omezeno využívání dotovaného koncového zařízení v jiných sítích, poskytovatel toto omezení bezplatně odstraní nejpozději v okamžiku zaplacení úhrady.

Podle § 141 odst. 11 správního řádu ve sporném řízení přízná správní orgán účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, může správní orgán náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu správní orgán přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze správního orgánu.

***

Posouzení věci správním orgánem II. stupně:

¹ Ust. § 63b odst. 3 ZEK upravuje právo účastníka vypovědět smlouvu o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací (jiné než interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech a přenosové služby používané pro poskytování služeb mezi stroji), uzavřené na dobu určitou, bezplatně vypovědět po automatickém prodloužení smlouvy, s nejvýše jednoměsíční výpovědní dobou.

² Ust. § 63b odst. 5 ZEK upravuje právo účastníka vypovědět závazek ze smlouvy o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací (jiné než interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech) v návaznosti na oznámení poskytovatele o změnách smluvních podmínek. Účastník má v takovém případě právo vypovědět závazek ze smlouvy bezplatně, aniž by mu vznikly jakékoli další náklady, jen tehdy, nejsou-li pro něj navrhované změny výhradně přínosné, nejsou-li čistě administrativní povahy a s neutrálními dopady, nebo pokud smlouva nebyla změněna na základě změny právní úpravy nebo v případě změny smlouvy podle § 63 odst. 11.

³ Ust. § 63b odst. 6 ZEK stanoví právo účastníka – spotřebitele vypovědět závazek ze smlouvy podle odst. 7 v případě, že skutečné poskytování služby elektronických komunikací (jiné než služby přístupu k internetu a interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech) je narušeno jakoukoli významnou trvajícím nebo často se opakující odchylkou od plnění uvedeného ve smlouvě.

⁴ Dle ust. § 63c odst. 2 ZEK má-li spotřebitel právo ukončit závazek ze smlouvy ke kterékoli složce balíčku podle odstavce 1 před koncem ujednaného období z důvodu vadného plnění nebo jiného porušení smlouvy, má právo ukončit závazek ze smlouvy ke všem složkám balíčku.

K výroku I. napadeného rozhodnutí:

Správní orgán II. stupně přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i postup správního orgánu I. stupně, který jeho vydání předcházelo, z hlediska zákonnosti, a dále posoudil napadené rozhodnutí v rozsahu rozkladových námitek co do jeho správnosti.

V postupu správního orgánu I. stupně nebyly shledány žádné vady, které by měly vliv na zákonnost rozhodnutí.

Skutková zjištění nejsou ve věci předmětem sporu. Odpůrce poskytoval navrhovateli služby elektronických komunikací na základě nepísemných smluv u telefonních čísel [REDAKCE]. Dále navrhovatel s odpůrcem uzavřeli smlouvu o poskytování zvýhodněných podmínek, ve znění pozdějších dodatků, kdy poslední dodatek č. 1-162073035005_0 ze dne 13. 9. 2019, plně nahradil dřívější ustanovení smlouvy (Smlouva). Smlouva byla dle bodu 3.1 uzavřena na dobu určitou do 18. 10. 2022. Dle bodu 2.2 Smlouvy se navrhovatel zavázal k odběru služeb v minimální měsíční částce ve výši 2 600 Kč. Navrhovateli byla poskytnuta sleva na čtyři mobilní telefony v celkové výši 55 204 Kč včetně DPH, která byla na základě Smlouvy podmíněna odebíráním služeb v uvedené minimální měsíční částce po celou dobu trvání smlouvy, na kterou byla uzavřena. Smlouva byla ukončena na základě výpovědi podané navrhovatelem ke dni 29. 4. 2022. Vzhledem k datu skončení smlouvy uzavřené na dobu určitou do 18. 10. 2022, došlo k jejímu ukončení necelých 6 měsíců před sjednanou dobou trvání. Odpůrce z důvodu předčasného ukončení Smlouvy (nedodržení doby trvání) naúčtoval navrhovateli celou poskytnutou slevu, tj. 55 204 Kč, a to v rámci Vyúčtování. Na Vyúčtování podal navrhovatel reklamaci, neboť měl za to, že odpůrce je dle aktuální právní úpravy oprávněn vyúčtovat jen poměrnou část slevy představující částku ve výši 9 201 Kč. Poté, co odpůrce reklamaci neuznal jako důvodnou, obrátil se navrhovatel na ČTÚ s námitkou, v níž požadoval snížení Vyúčtování o částku 46 003 Kč, což je částka představující rozdíl mezi odpůrcem vyúčtovanou položkou *Doúčtování slevy (rozdílu standardní a zvýhodněné ceny zařízení) pro nedodržení smluvních podmínek* a výší slevy, jež měla být dle navrhovatele v limitované výši správně vyúčtována. Vzhledem k tomu, že Vyúčtování bylo vystaveno na částku celkem 57 011 Kč, požadoval jeho snížení na částku 11 008 Kč.

Reklamace byla podána včas a návazně na její nevyhovění byla podána námitka v rámci měsíční lhůty stanovené § 129 odst. 3 ZEK.

V řízení je předmětem sporu, zda odpůrce, s ohledem na výpověď navrhovatele ke dni 29. 4. 2022, byl oprávněn navrhovateli vyúčtovat slevu na čtyři mobilní telefony v plné výši, či zda měl uplatnit limitaci ve smyslu § 63b odst. 7 ve spojení s větou poslední § 63b odst. 8 ZEK, a tedy mohl vyúčtovat navrhovateli slevu (maximálně) do výše poměrné části hodnoty zařízení dohodnuté v okamžiku uzavření smlouvy (popř. části ceny za služby, kterou zbývá uhradit do zániku závazku ze smlouvy, byla-li by tato částka nižší).

V první řadě je třeba vyjádřit se obecně k otázce příslušnosti ČTÚ k rozhodování o úhradě za dotované koncové zařízení dle právní úpravy účinné od 1. 1. 2022 a tím současně vypořádat odpůrcovu rozkladovou námitku nicotnosti napadeného rozhodnutí, kterou dovozuje z názoru, že k rozhodování o tomto nároku je příslušný soud, a nikoli Úřad.

Odpůrci je třeba přisvědčit, že k rozhodování o úhradě nákladů spojených s telekomunikačním koncovým zařízením, které bylo účastníkovi poskytnuto za zvýhodněných podmínek podle § 63 odst. 1 písm. p) bod 2 zákona o elektronických komunikacích, ve znění účinném do 31. 12. 2021, je založena obecná pravomoc soudu, což opakovaně dovozovala i judikatura Zvláštního senátu řešící otázku příslušnosti k rozhodování o doplatku mezi zvýhodněnou a kupní cenou (např. Konf 19/2003 a navazující).

Transpoziční novela zákona o elektronických komunikacích však právní rámec institutu úhrady za dotované zařízení (nyní podle § 63b odst. 7 zákona ZEK) zásadním způsobem modifikovala. Práva a povinnosti stanovené v § 63b odst. 7 týkající se úhrady za dotované zařízení jsou nyní úzce svázané s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, resp. smlouvami, na jejichž základě jsou tyto služby poskytovány. To se ostatně promítá i do požadavků na informace poskytované před uzavřením smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací, kdy podle Přílohy 1 zákona o elektronických komunikacích (ve znění účinném od 1. 1. 2022) jsou mezi informacemi poskytovanými před uzavřením smlouvy podle § 63 mj. informace o jakýchkoli platbách při předčasném zániku závazku ze smlouvy, včetně informací o odblokování koncového zařízení a případné úhradě nákladů v souvislosti s koncovým zařízením⁵.

K tomu lze současně odkázat na bod 261 Preambule Kodexu, který uvádí: „*Aby koncoví uživatelé mohli učinit informovanou volbu, je zásadně důležité, aby požadované příslušné informace byly poskytnuty před uzavřením smlouvy, aby byly jasně a srozumitelně formulovány a aby byly obsaženy na trvalém nosiči, nebo není-li to možné a aniž je dotčena definice trvalého nosiče stanovená ve směrnici 2011/83/EU, v dokumentu, jež poskytovatel zpřístupní a informuje o něm uživatele a jež lze snadno stáhnout, otevřít a přečíst na zařízeních, která spotřebitelé běžně používají.*“

Dle Článku 102 odst. 1. Kodexu ***Předtím, než spotřebitel začne být vázán smlouvou či jakoukoli obdobnou nabídkou, poskytovatelé veřejně dostupných služeb elektronických komunikací jiných, než jsou přenosové služby v sítích používaných pro poskytování služby komunikace mezi stroji, poskytnou informace uvedené v článcích 5 a 6 směrnice 2011/83/EU, a navíc informace stanovené v příloze VIII této směrnice v rozsahu, v jakém se vztahují k jimi poskytované službě. (...)***

Dle Přílohy VIII, bod A., 3), iv) Kodexu *poskytovatelé veřejně dostupných služeb elektronických komunikací jiných než přenosových služeb používaných pro poskytování služeb komunikace mezi stroji poskytnou v rámci informací o délce trvání smlouvy a podmínkách pro obnovení a ukončení smlouvy, včetně případných poplatků za ukončení, v míře, v níž se takové podmínky použijí, **jakékoli poplatky při předčasném ukončení smlouvy, včetně informací o odblokování koncového zařízení a případné úhradě nákladů v souvislosti s koncovým zařízením.***

Rovněž nově jsou pak v zákoně o elektronických komunikacích stanoveny i limity takové úhrady. V dané souvislosti je třeba obecně poznamenat, že překročení těchto limitů je porušením zákona, za které lze podnikateli poskytujícímu veřejně dostupnou službu elektronických komunikací podle § 118 odst. 15 písm. c)⁶ ZEK ve spojení s § 118 odst. 26 písm. b) ZEK uložit pokutu do výše 15 000 000 Kč.

Ze všech výše uvedených skutečností jednoznačně vyplývá, že povinnost zákonem limitované úhrady za dotované koncové zařízení dle aktuální právní úpravy je - na rozdíl od právní úpravy úhrady nákladů spojených s telekomunikačním koncovým zařízením předcházející transpoziční novelu ZEK - povinností ukládanou na základě zákona o elektronických komunikacích, a proto o ní v případě sporu rozhoduje ve smyslu § 129 odst. 1 ZEK Úřad. Příslušnost Úřadu k rozhodování o těchto položkách je tedy nepochybně dána.

Po kladném zodpovězení otázky stran kompetence ČTÚ k rozhodování o nárocích na úhradu za dotované koncové zařízení se dále správní orgán II. stupně zabýval tím, zda správní orgán I. stupně posoudil věc správně, když dospěl k závěru, že se § 63b odst. 7 ZEK na řešenou věc vztahuje, když odpůrce trvá na opačném výkladu.

Odpůrce zastává výklad, že pro aplikaci § 63b odst. 7 ZEK musí být splněna mj. podmínka, že se jedná o dotovaná koncová zařízení, *u kterých se zákazník může rozhodnout, zda si je v souvislosti s ukončením smlouvy ponechá*, a současně podmínka, že *tato dotovaná zařízení byla součástí takové smlouvy v okamžiku jejího uzavření*. Po předestření tohoto výkladu pak argumentuje, že v posuzované věci dané podmínky splněny nebyly, když zákazník (navrhovatel) si koncová zařízení od odpůrce zakoupil, nemůže se jako jejich vlastník rozhodnout, že je odpůrci vrátí (odpůrce nemá povinnost je převzít zpět), slevu mohl využít i na jiná než koncová zařízení, a navíc koncová zařízení (mobilní telefony) nezakoupil v okamžiku uzavření smlouvy o poskytování služeb k telefonním číslům navrhovatele (ale až následně).

Správní orgán II. stupně zde pro úplnost předesílá, že ve shodě s prvostupňovým orgánem nesouhlasí s odpůrcem, že je nutno rozlišovat *na straně jedné* poskytnutí dotace, kdy poskytovatel část kupní ceny zařízení uhradí za účastníka, od (*na straně druhé*) prodeje

---

⁶ Dle § 118 odst. 15 písm. c) ZEK *Podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací se dopustí přestupku tím, že uplatňuje podmínky pro zánik závazku ze smlouvy na dobu určitou v rozporu s § 63b odst. 6 až 8.*

zařízení navrhovatelí odpůrcem s podmíněnou slevou. Jiný způsob „dotování“ zařízení než jeho poskytnutí za zvýhodněných podmínek, si totiž nelze představit, proto je třeba souhlasit s tím, že poskytnutí slevy z ceny zařízení pod podmínkou setrvání ve smluvním vztahu po určitou dobu a *uhrazení* části ceny za navrhovatele pod stejnou podmínkou (v případě předčasného ukončení smluvního vztahu by byl odpůrce oprávněn část této dotace požadovat zpět) je fakticky totéž.

Výklad ustanovení § 63b odst. 7 ZEK, který předkládá odpůrce, není správný. Z ust. § 63b odst. 7 ZEK rozhodně nevyplývá, že by se vztahovalo pouze na dotovaná koncová zařízení, u nichž se účastník *může rozhodnout*, zda si je ponechá či nikoli. Ustanovení je nutno vykládat tak, že dopadá na situace, kdy koncové zařízení účastníkovi zůstane (ponechá si jej), na druhou stranu se netýká situací, kdy koncové zařízení bylo například předmětem pronájmu bez následného odkupu nájemcem - účastníkem, tedy případů, kdy po (předčasném) skončení smluvního vztahu, je účastník povinen koncové zařízení poskytovateli vrátit (a tedy si dotované koncové zařízení neponechá). Záleží tedy vždy na konkrétním smluvním rámci, v jakém bylo dotované koncové zařízení poskytovatelem účastníkovi poskytnuto, kdy právě z tohoto smluvního rámce pak bude dále mj. vyplývat, zda si účastník toto dotované koncové zařízení po skončení smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací ponechá či nikoli (popř. zda bude mít i možnost volby).

Byla-li tímto smluvním rámcem, tak jako v případě navrhovatele a odpůrce, kupní smlouva (bez vedlejších ujednání jako je např. právo zpětné koupě), pak je zřejmé, že vůlí smluvních stran v postavení poskytovatele a účastníka bylo převést (za zlevněnou kupní cenu podmíněnou v souladu s bodem 3.5 Smlouvy – viz dále) vlastnické právo ke koncovému zařízení z odpůrce na navrhovatele, který si toto zařízení ponechá i po (předčasném) skončení smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací.

Odpůrce dále argumentuje tím, že další podmínkou pro aplikaci ust. § 63b odst. 7 ZEK je, že dotovaná koncová zařízení musejí být součástí smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací v okamžiku jejího uzavření, přičemž je názoru, že (ani) tuto podmínku posuzovaný případ nenaplnuje, když navrhovatel koncová zařízení nezakoupil v okamžiku uzavření smlouvy o poskytování služeb k telefonním číslům navrhovatele, ale až následně.

Kodex v Preambuli bod 283 uvádí: „*Stále rozšířenější jsou balíčky zahrnující alespoň službu přístupu k internetu nebo veřejně dostupné interpersonální komunikační služby založené na číslech a další službu, jako jsou veřejně dostupné interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech, lineární rozhlasové a televizní vysílání a služby komunikace mezi stroji nebo koncová zařízení, a staly se důležitým prvkem hospodářské soutěže. Pro účely této směrnice se má za to, že balíček existuje v situacích, kdy jsou jednotlivé*

prvky balíčku poskytovány či prodávány týmž poskytovatelem v rámci jedné smlouvy nebo na základě úzce související nebo spojené smlouvy. (...)“.

Článek 105 odst. 6. Kodexu řeší problematiku koncového zařízení a balíčku tak, že *pokud se koncový uživatel rozhodne ponechat si koncové zařízení, které bylo součástí smlouvy v okamžiku jejího uzavření* (orig. *where the end-user chooses to retain terminal equipment bundled at the moment of the contract conclusion,...*), *výše jakékoli náhrady nesmí překročit poměrnou část hodnoty tohoto zařízení dohodnutou v okamžiku uzavření smlouvy nebo části poplatků za služby, kterou zbývá uhradit do ukončení smlouvy, podle toho, která z těchto dvou částek je nižší.*

Je třeba uvést, že pro aplikaci § 63b odst. 7 ZEK není nutné, aby ujednání zakládající nárok poskytovatele na úhradu za dotované koncové zařízení v zákonem limitované výši bylo obsaženo v jednom smluvním dokumentu. Podmínkou pro jeho aplikaci je, aby byl takový nárok vázán na předčasný zánik závazku ze smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací. Je přitom lhostejné, zda tato vzájemná vázanost poskytnutého zvýhodnění a současně dodržení doby trvání závazku v konkrétním případě vyplývá z ujednání obsažených v jediné smlouvě nebo ve více smlouvách. Jinými slovy, ujednání smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací může být například obsaženo v dokumentu nazvaném např. „kupní smlouva“, „rámcová smlouva“, „smlouva o poskytování zvýhodněných podmínek“, apod., když není vyloučeno, aby v jednom smluvním dokumentu bylo obsaženo více smluvních typů (a naopak jeden smluvní typ obsažen ve více smluvních dokumentech).

Tak je tomu i v posuzovaném případě, v němž ujednání o závazku zákazníka k minimálnímu rozsahu užívaných služeb elektronických komunikací, tj. o minimální měsíční částce po dobu trvání závazku, jakož i předmětné ujednání o koncovém zařízení, obsahuje právě Rámcová smlouva č. 1-1817581059_1 (tj. Smlouva) a nikoli jednotlivé (zde navíc nepísemné) smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací, které byly uzavřeny dříve. Vázanost poskytovaného zvýhodnění (slev na telefony a jiná koncová zařízení) a současně dodržení doby trvání závazku je zřejmá z bodu 3.5 Smlouvy, který stanoví, že *„Slevy poskytované na telefony a jiná koncová zařízení (zboží) jsou podmíněné sjednanou minimální měsíční částkou po celou dobu trvání smlouvy, na kterou byla uzavřena (dle bodu 2.2 a 3.1 této smlouvy). V případě předčasného ukončení smlouvy nebo snížení sjednané minimální měsíční částky (...) dodatečně zaniká nárok na tyto slevy a Vodafone je oprávněn doúčtovat úhradu za telefony a jiná koncová zařízení (zboží) ve výši poskytnuté slevy, případně její poměrnou část.“* Je přitom nerozhodné, že návrhové slevy na koncová zařízení nevyužil v okamžiku uzavření Smlouvy, oproti tomu je relevantní ta skutečnost, že tak ji využil právě na jejím základě (jak sám odpůrce uvedl, na základě Smlouvy byla odpůrci poskytnuta podmíněná sleva na kupní cenu mobilních telefonů v celkové výši 55 204 Kč, kterou odpůrce využil, což je zřejmé z doložených faktur ze dne 22. a 27. 8. 2019). Koncové

zařízení tak bylo nepochybně předmětem smluvní úpravy v okamžiku uzavření smlouvy tak, jak předpokládá Článek 105 odst. 6 Kodexu. Nepísemné smlouvy, na základě kterých byly odpůrcem navrhovateli poskytovány služby elektronických komunikací, Smlouva (tj. Rámcová smlouva), jakož i samotné kupní smlouvy na koncová zařízení s podmíněně poskytnutou slevou, spolu úzce souvisejí, resp. jsou vzájemně spojené, a posuzovaná situace tak bezvýhradně naplňuje podmínky Článku 105 bod 6. druhý odstavec Kodexu, jenž je namístě užit pro výklad ust. § 63b odst. 7 ZEK.

Tvrzení odpůrce, že slevu mohl navrhovatel použít na jakékoliv zařízení z nabídky odpůrce (tedy nejen na koncové zařízení), považuje správní orgán II. stupně za liché, neboť nekoresponduje znění bodu 3.5 Smlouvy, který výslovně hovoří o slevách poskytovaných na telefony a jiná koncová zařízení, tj. nikoli na zboží, které není koncovým zařízením⁷. Nadto v posuzovaném případě navrhovatel slevy čerpal právě na zboží, které koncovým zařízením nepochybně je.

Pro úplnost zbývá dodat, že ust. § 63b odst. 7 a poslední věta ust. § 63b odst. 8 ZEK se vztahují na smlouvy uzavřené před účinností transpoziční novely (tj. před datem 1. 1. 2022). Limitaci úhrady za dotované koncové zařízení je nutno aplikovat na veškeré účastnické smlouvy ukončené po nabytí účinnosti novelizace provedené zákonem, tj. na případy, kdy den zániku smluvního vztahu nastal 1. 1. 2022 nebo později, bez ohledu na okamžik uzavření smlouvy (k tomu srov. obdobně nález Ústavního soudu ze dne 22. 11. 2016, sp. zn. IV. ÚS 2989/16).

Ze všech uvedených důvodů je třeba uzavřít, že správní orgán I. stupně rozhodl správně, když námitce proti vyřízení reklamace na Vyúčtování vyhověl a Vyúčtování snížil o neoprávněně účtovanou část úhrady za dotované koncové zařízení, která převyšovala její limit daný § 63b odst. 7 ZEK. Rozklad do výroku I. napadeného rozhodnutí **je nedůvodný a nelze než jej postupem dle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnout.**

K napadenému výroku II. rozhodnutí:

V návaznosti na potvrzení výroku I. napadeného rozhodnutí je namístě postupem podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu potvrdit rovněž napadený výrok II. rozhodnutí správního orgánu I. stupně (výrok o náhradě nákladů prvostupňového řízení), neboť tento odpovídá zásadám ustanovení § 141 odst. 11 správního řádu. Navrhovatel zůstává v řízení plně úspěšný, a proto mu bylo namístě přiznat náhradu jím účelně vynaložených nákladů proti odpůrci, který naopak v řízení procesní úspěch neměl.

Náklady řízení o rozkladu:

Jde-li o náklady řízení o rozkladu, platí, že odpůrce neměl se svým rozkladem úspěch (viz zamítnutí rozkladu), proto mu právo na náhradu nákladů řízení o rozkladu nepřísluší.

---

⁷ K definici koncového zařízení viz Článek 1 směrnice Komise 2008/63/ES, ze dne 20. června 2008, o hospodářské soutěži na trhu s telekomunikačními koncovými zařízeními

V řízení o rozkladu byl procesně úspěšný navrhovatel, nicméně v řízení mu nevznikly náklady, které by bylo možno označit za účelně vynaložené, když jeho vyjádření k rozkladu nevnese do řízení žádnou pro věc významnou argumentaci. Správní orgán II. stupně tak uzavírá, že se žádnému z účastníků řízení nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o rozkladu.

***

S ohledem na výše uvedené skutečnosti bylo na základě ustanovení § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 správního řádu nelze odvolat.

Ing. Marek Ebert
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu